

Počítání soba Boba

„Už mě to tady nebaví,“ řekl si sob Bob. „Stojím tu už několik dnů a pořád se nic neděje.“

Však ono stát v obchodním domě zapřažený do vánočních saní a čekat na Štědrý den není žádná legrace. Odpoledne někdy utíkalo lépe. To když přišly děti, povídaly si a malovaly svá vánoční přání. Také je občas šeptaly sobům do ucha, aby je nikdo neslyšel a aby sobí spřežení přišlo k nim domů co nejdříve se všemi dárky, které si přály. Bob z toho býval udivený, co všechno si děti dokáží přát. Někdo si přál stavebnici, někdo velké auto, panenku, míč. Alenka si přála dědečka, který by si s ní hrál. A Karlík si chtěl domů odnést soba Boba. Prý by se mu na něm dobře sedělo a mohl by se na Bobovi vozit po pokoji. Naštěstí Karlíkovi nešla odepnout přezka u popruhů a tak Bob zůstal v obchodě.

Večer však byly všechny děti již doma v postýlkách, po obchodě se trousili poslední nakupující dospělí a Bobovi byla dlouhá chvíle. „Nu což, jsem chytrý, zvědavý sob,“ řekl si Bob, „půjdu se porozhlédnout po obchodě. Určitě se tu něco zajímavého najde.“ Vyskočil ze saní a rozběhl se prostřední uličkou mezi regály. Doběhl se podívat k zelenině, jestli mají hlávkový salát. Ten mají všichni sobi moc rádi. Salát opravdu měli, jen škoda, že Bob byl sob plyšový a tak jen vzpomínal na své kamarády v Laponsku, zemi na severu, kde žije spousta sobů a kde má Bob své kamarády. Kamarády však našel i v oddělení hraček. Tam ve velkých koších byla spousta plyšových hraček, mezi nimi i sobi – malí, větší i velcí téměř jako Bob. To bylo ale milé shledání a povídání. „Víte co, kluci, já se za vámi vrátím,“ vzpomněl si Bob, „já musím zpátky do spřežení pod stromeček.“

Jak tak přicházel ke stromečku, uvědomil si, že si vlastně celý vánoční stromeček ani neprohlédl. Že ho zná jen odspodu, kde stály jeho saně, a ještě jenom z jedné strany. Pohled na vánoční strom Boba okouznil. Těch světel, všechna malá i velká se blýskala a zářila do velké dálky. Mezi světly se leskly skleněné ozdoby. Dokonce u ozdob se na větvi pohupovali plyšoví medvídci a něco si mrumlali. „Jestlipak jsou medvídci vidět ze všech stran,“ pomyslel si Bob a běžel se podívat i na druhou stranu stromečku. A opravdu, medvídci mezi světly a ozdobami byli všude. Teď jim dokonce Bob lépe rozuměl.

Někteří míšové si pobrukovali koledy, někteří zkoušeli hádat, co asi dostanou oni za vánoční dárek. Ze saní je Bob nikdy neviděl ani neslyšel. „Sáně,“ náhle si vzpomněl Bob. „Musím se vrátit.“ Obešel celý stromeček, ale místo, kde ještě odpoledne stály sáně, bylo prázdné. Oběhl stromek ještě jednou, rozhlédl se po okolí, ale sáně opravdu nikde. „To je ale nemilé překvapení,“ řekl si Bob. „Sotva se mi v obchodě začne líbit, tak se stane tohle.“ Najednou Bob zřetelně uslyšel medvídka ze stromečku: „Víš, dneska je Štědrý den, děti jsou nedočkavé a byl čas dárků. Tys tu nikde nebyl, a tak tvé spřežení muselo odjet rozdávat dárky bez tebe.“ „To je pěkné nadělení, s tím jsem tedy nepočítal,“ povzdechl si Bob. „Teď tu zůstanu nejméně celý rok do příštích Vánoc.“

Bob si uvědomil, že teď má na všechno dostatek času. Celý rok bude v obchodě. To si může dojit pohrát za kamarády, se kterými se před chvílí seznámil. A co víc. Určitě další kamarády ještě pozná a může si všechno, co ho zajímá, pořádně prozkoumat. Ono to nakonec není tak špatné, že sáně odjely bez něj. Rozhodl se, že nejdříve si důkladně prohlédne vánoční strom. Co kdyby ho náhodou odstrojili dřívě, než se k němu dostane. Nejzářivější na stromku byla světla – malá i velká.

Vedeme dítě k porovnávání podle velikosti, zautomatizování a plnému pochopení pojmů malý, velký. Velká světla dítě může vybarvit žlutě, malá červeně. Při plnění úkolu můžeme zvolit i jiný typ označení – např. předmět s danou vlastností podtrhnout, přeškrtnout, zakroužkovat nebo pouze ukazovat. Záleží na grafomotorických dovednostech dítěte.

Pod stromem ležely zabalené balíčky. „Co v nich asi bude? A pro koho pak jsou to asi dárky?“ byl zvědavý Bob. Na některých bylo něco napsáno. „Škoda, že ještě neumím číst,“ povzdechl si Bob. Alespoň se podívám, které jsou malé a které velké. „Jestlipak v malém balíčku je i malý dárek? A jestlipak ve velkém balíčku je vždy velký dárek,“ vrtalo Bobovi hlavou.

Porovnávání podle velikosti, pojmy malý, velký. Obtížnější varianta úkolu se čtyřmi velikostmi. Postupně vedeme k uvědomění, že pojem malý neoznačuje pouze jednu velikost, že vždy záleží na porovnávání s okolními předměty. Pozvolna můžeme zařazovat i vývojově obtížnější, avšak přesnější pojmy menší, vyšší. Velké balíčky může dítě označovat zeleně, malé červeně.

„My ti napovíme,“ ozvali se ze stromku medvídci. „Na některých balíčcích je napsáno Jura. To je náš skladník a máme ho moc rádi. Vždycky, když v obchodě něco chybí, tak to Jura přiveze. Nám menším medvídkům často vozí med. Větším medvědům často přiváží borůvky a maliny. Zkrátka se snaží všem splnit jejich přání.“

Pojmy větší, menší, porovnávání podle velikosti. Většího medvěda může dítě podtrhnout hnědě, menšího žlutě. Při porovnávání vedeme dítě k uvědomování si kritéria, podle kterého porovnáváme, měřítko pojmenováváme.

